

UUSI VUOSI: VALON KUTSU

Kristus sanoo Johanneksen evankeliumissa: **“Minä olen mailman valo. Se, joka seuraa minua ei kulje pimeässä, vaan hänellä on maailman valo. (Joh. 8:12.)**

Vuodenvaihde on jännittävää aikaa. Vanha vuosi on takana, ja uusi mahdollisuuksineen edessä. Kun käännämme katseemme menneeseen vuoteen tunnemme sekä katumusta että kiitollisuutta. Katumusta niistä teoista, joilla aiheutimme toisillemme kärsimystä.

Kaikki me teemme virheitä. Siksi viisas ihminen pyrkii ottamaan opikseen niistä. Kiitollisuutta tunnemme kaikesta hyvästä huolenpidosta, jota Jumala on meille vuoden 2012 aikana suonut. Hän on ollut kanssamme myös synkkinä aikoina, kun muut ovat saattaneet kääntää selkensä.

Uusi vuosi haasteineen ja mahdollisuuksineen kutsuu meidät matkalle. Elämän matkalle. Kristitty tekee matkaa tämän maailman taisteluiden läpi kohti taivaan kotia. Kristukseen kastettuina, häneen luottavina, hänen valonsa lämmittää elämäämme. Jeesuksen valon kohteena sydän lämpiää, koska me kelpaamme. Emmekä ainoastaan kelpaa vaan olemme täysin hyväksytyjä. Meitä rakastetaan. Samalla ihminen kutsutaan seuraamaan Häntä.

Harvan elämä on ruusuilla tanssimista, jos kenenkään. Moni kokee elämän arkisen ankaruuden luissaan ja ytimissään. Ahdistukset ovat monet, jokaisella on oma sekoituksensa niitä. Mikäli tänään on asiat hyvin voi huomenna kaikki olla jo toisin. Tulevasta emme tiedä mutta voimme pyrkiä vaikuttamaan siihen myönteisesti.

Elämän karuuden rinnalla tarvitsemme armon valoa, joka ei ole ansioistamme tai tunteistamme kiinni. Kristuksen valo paistaa kristityn sisimpään paitsi onnen aikoina myös raskaina päivinä. Uskova elää elämänsä Jumalan valossa joka päivä. Langenneena tai voitokkaana. Masentuneena tai innokkaana.

Jokaisen elämässä vaikuttaa Jumalan suunnitelma ja hänen omat asenteensa. Edellisestä tiedämme ainakin sen, että Hänellä on hyvä tahto jokaista kohtaan. Jälkimmäiseen voimme itse vaikuttaa merkittävästi.

Kannattanee keskittyä siihen mihin voi vaikuttaa jättäen Jumalan suunnitelma hänen käsiinsä. Monesti ihminen tahtoo tietää enemmän kuin hänelle suodaan tai on hyväksi. Jumala pitää suunnitelmansa omana tietonaan, ja paljastaa toisinaan jonkun verran elämän tapahtumien muodossa meille. Raamattu antaa yleisiä suuntaviivoja avuksemme vaikei vastaakkaan kaikkiin kysymyksiimme. Arvoitus säilyy.

Katsominen Jumalan hyvyyttä kohti vahvistaa ihmistä. Jumalan kasvot ovat sekä pyhät että lempeät. Samaan aikaan vaikka toisinaan toinen ominaisuus painottuu kokemuksessamme enemmän. “Jumalan pyhyys herättää pelkoa, mutta Jumalan rakkaus vetää puoleensa.” (*Kirkon Katekismus, kohta 1.*) Pyhyiden valo paljastaa synnin. Rakkauden valo armahtaa syntisen. Jumala on pyhä rakkaus.

Monet asiat ovat riippuvaisia siitä, miten hyvin olemme jaksaneet ponnistelleet: kuten opiskelu, työ ja tavoitteiden saavuttaminen. On lohdullista tietää, että Kristuksen valon saaminen omaan elämään ei vaadi ponnisteluja. Sitä ei oteta vaan saadaan. Ilmaiseksi, koska Kristuksessa on sovitettu kaikkien kaikki synnit. Minun ja sinun myös. Kaikki on jo tehty. Taivaan portti on aukaistu jokaiselle siitä kulkea. Valo kutsuu.

Sen, että Jumala hyväksyy ihmisen *hyväksyminen omalle kohdalle* ei aina ole helppoa. Usein se on vaikeaa. Uskoksi sitä sanotaan. Se on erikoisella tavalla samanaikaisesti sekä helppo että vaikeaa.

Jumalan armo onkin toisesta todellisuudesta. Häneltä, josta kaikki rakkaus on. Siksi tämä valo onkin syvimmän rakkauden valoa. Onko sen parempaa kuin, että meidät on luotu tämän rakkauden kohteiksi, elämään aina osallisina Hänen hyvyydestään?

